

# PKN Beverwijk/Heemskerk

PKN BEVERWIJK/HEEMSKERK



De verhalen uit  
Taizé.  
Opgeschreven  
door de jongeren  
van de Taizéreis  
2012



Beverwijk, oktober 2012

Dit is een uitgave van de PKN Beverwijk.

Alle rechten voorbehouden.

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar worden gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder schriftelijke toestemming van de Taizé PKN Beverwijk/Heemskerk organisatie.



*De verhalen zoals u/ jij vindt in dit boekje zijn geschreven door de deelnemende jongeren van de Taizéreis 2012. De jongeren, in de leeftijd van 16 t/m 26 jaar, beleven elk op hun eigen manier de Taizé ervaring. Doordat deze ervaringen in deze uitgave zijn gebundeld, krijgt u/jij een beeld wat Taizé voor jongeren kan betekenen. Hopelijk ervaart u/ jij ook de sfeer die de jongeren afgelopen zomer hebben meegemaakt. En willicht vindt u/jij het leuk om na het lezen van deze ervaringen ook eens mee te gaan naar Taizé.*

*Wij wensen u/jij veel lees plezier.*

*Groet van de Taizé PKN  
Beverwijk/Heemskerk organisatie.*



### **Esther, 21 jaar:**

Mijn kerk in Heerhugowaard is een passieve kerk. De mensen zijn passief en veel meer dan de dienst op zondag wordt er niet georganiseerd. Dankzij de inzet van steeds dezelfde groep mensen zijn er een aantal al jaren terugnemende dingen zoals catechisatie, jeugdkerk, 65+diner en kinderkerstdienst, waarvan de eerste drie niet eens wekelijks zijn. Dat vind ik erg jammer.

Er zijn weinig jonge mensen, een enorme generatiekloof en de vergrijzing is ver boven het Nederlands gemiddelde. Er wordt wel openlijk afgevraagd waarom er geen jongeren meer komen, maar er wordt weinig geluisterd naar het antwoorden. De paar mensen die zich hier wel voor willen inzetten krijgen weinig medewerking vanuit de kerk. Er wordt geen gelegenheid of budget gecreëerd. Ik zelf ben één van de mensen die probeert mensen onder de dertig naar de kerk te krijgen en er te houden, maar vind het erg lastig omdat ik er zo aan moet trekken.

Het is gewoon lastig de cirkel te doorbreken waarin kerk geen prioriteit meer heeft. Maar ik blijf hopen en geloven dat geloof, God en de kerk net zoveel prioriteit krijgt als bier drinken.

Toch ervaar ik wel dat er geloof, hoop en liefde in de kerk heerst. Het geloof in God is en blijft aanwezig, hoewel ik van mening ben dat het jammer is dat veel mensen meer uit gewoonte naar de kerk gaan, dan dat ze er echt zijn om te horen wat de dominee te vertellen heeft. Maar ik geloof in de mensen en de mensheid en blijf hopen dat er een dag komt dat die mensen in harmonie samenleven. En ik geloof dat het grootste gedeelte van de mensen op aarde met dezelfde gedacht en hoop leven of ze nou in God, Allah, Jezus, Mohammed, Boeddha of Shanti geloven of helemaal niet geloven in een Godheid.



Ik ervaar zeker ook liefde in de kerk. Er is in de mensen ook een behoefte aan liefde. Elk mens heeft liefde om te geven en heeft liefde nodig. En deze liefde hoeft zeker niet altijd te betekenen dat er een man en een vrouw verliefd op elkaar worden en van elkaar houden. Liefde heeft vele vormen en niveaus waar 'houden van' er maar één van is.

Een lager niveau is rekening houden met de ander. In deze hoef je elkaar nog niet eens te helpen, gewoon elkaar niet in de weg zitten, en elkaar niet tegenwerken in wat hij doet is al voldoende.

Een volgende is medeleven tonen. Hierbij hoef je nog steeds niets te doen, maar kun je al volstaan met laten blijken dat je begrip hebt voor de situatie van de ander.

Hierna komt elkaar bijstaan in het leven. Wanneer je je ogen opent zal je zien dat je met kleine beetje hulp iemands leven kun vereenvoudigen. Ik geef expres geen voorbeelden, want ik weet zeker dat iedereen zelf wel situaties kan bedenken waarin je liefde kunt tonen aan je omgeving.

Hierna komt vriendschap, wat kan gaan van goede kennis, tot hartsvriend(in). Dit is de eerste vorm van liefde welke van twee kanten komt. Wanneer het evenwicht van liefde geven en nemen uit elkaar begint te lopen, draait dit vaak uit op verwatering of verbreking van de vriendschap.

Hierna komt liefde, houden van, welke voorkomt uit verliefdheid. Het mooie van deze liefde ten opzichte van de kerk is dat deze liefde verzegeld kan worden, voor de ogen van God, in de kerk. En vaak zijn alle liefdes aanwezig op de bruiloft, alle verschillende vormen. Alle kennissen, vrienden,



familie en liefdes bij elkaar, om een nieuwe vorm van liefde te vieren.

Na deze liefdes komt familie. Dit is een liefde die voortkomt uit gewoonte (wat negatiever klinkt dan het is). Je bent gewend elkaar om je heen te hebben, en moet er niet aan denken dat er iemand uit die groep en uit je leven wegvalt.

En als laatste is er de onvoorwaardelijke liefde. Deze wordt vaak verward met vanzelfsprekende liefde, maar geen enkele liefde is vanzelfsprekend. Wanneer er iemand de onvoorwaardelijke liefde als vanzelfsprekend gaat zien, resulteert dit vaak tot pijn en verdriet. Het moeilijkste is dat de liefde er onvoorwaardelijk was waardoor deze pijn en verdriet dieper gaat dan bij welke vorm van liefde dan ook. En deze liefde gaat zo diep, dat er heel veel moet gebeuren voordat deze verbroken wordt.

Al deze vormen en niveaus zijn te vinden in de kerk, en worden er zelfs door vergroot. En dit laatste komt doordat al deze mensen met hun verschillende onderlinge relaties één ding gemeen hebben. En dat is de liefde van God!- Deze liefde is zo onvoorwaardelijk. Een grotere liefde bestaat niet. God heeft meer liefde te geven dan alle mensen bij elkaar. Gods liefde is groter dan wij ons kunnen voorstellen, en wij hebben het ongelooflijke geluk dat deze liefde gericht en bedoeld is voor de mensheid, voor ons. Dit is zo iets moois, maar iets wat wij niet altijd beseffen. En dat is het moment dat onvoorwaardelijke liefde als vanzelfsprekend gezien wordt. Maar Gods liefde is niet vanzelfsprekend. Hij verwacht van ons dat wij leven naar zijn liefde, en dat wij op z'n minst een poging doen tot het nastreven van zijn voorbeeld.



En als wij dat doen, als we proberen de liefde die we in ons hebben ten toon te spreiden kunnen we erop vertrouwen dat God ons zijn onvoorwaardelijke liefde schenkt. En dat is vaak op een manier die wij niet eens herkennen. Wij moeten hopen en geloven dat Gods liefde er is, en dat deze liefde voor ons is.

**Frederike, 19 jaar:**

De kerk heeft in mijn dagelijks leven helaas niet zoveel invloed. Er komen maar weinig jongeren in mijn kerk. Dus daarom ga ik ook maar weinig naar de kerk.

Ik ervaar geloof door te bidden in de kerk. Verder ervaar ik niet veel liefde en hoop. Dat vind ik jammer want ik merkte in Taizé dat liefde en hoop wel bestaat door samen te zingen en stil te zijn. Ik heb geleerd in Taizé dat er veel individuen bestaan met eigen ideeën, zodat iedereen uniek is. Zonder deze eigenschappen, gegeven door God, zou het niet bijzonder zijn om mensen te ontmoeten zoals je ze ontmoet in Taizé.

**René, 22 jaar:**

De invloed van de kerk op mijn dagelijks leven is niet zeer groot. Ik ga dan eens per week naar de kerk om te zingen, maar verder niet gauw. De preek ook niet aangezien ik zelf wel nadenk over de teksten van die week. Uiteraard probeer ik wel om bepaalde dingen niet te doen die ik vroeger wel deed. Hierbij moet je denken aan bijvoorbeeld vloeken met een religieus woord. Maar dat is allemaal verleden tijd. Tegenwoordig denk ik beter na voordat ik wat zeg. Af en toe floept er nog wel eens iets uit, maar ik ben wie ik ben en dat kan niet gauw veranderd worden. Dat wil ik ook niet, iemand moet maar van me houden zoals ik en. Anders wordt of doe ik



me voor als iemand die ik niet ben en dat is geen optie voor mij.

Geloof, hoop en liefde buiten de kerk. Het is lastig om dat met woorden te omschrijven. In de kerk, vooral in Taizé, is dat makkelijker. De saamhorigheid is groot, waardoor mijn geloof groeit, de hoop op God sterker wordt en liefde voor mijn naasten sterk aanwezig is. Dat komt deels doordat iedereen hier is met hetzelfde doel, het geloof belijden. Zo meteen terug in Nederland – dat zie ik dan even als buiten de kerk – wordt dit een stuk lastiger. Voor mezelf niet, maar de saamhorigheid, de sfeer die Taizé biedt, is daar niet. Dat klinkt misschien heel zwart/wit, maar is wel hoe ik het ervaar. De meeste van mijn vrienden weten niet wat Taizé inhoudt en dat maakt het voor mij lastiger om het gevoel van hier vast te houden. Taizé ervaar ik dit jaar als thuiskomen. Vorig jaar zulke goede herinneringen aan overgehouden die meteen weer opspeelden zodra je één stap op het terrein zette. Ik kan hier echt mezelf zijn op een manier die in Nederland niet kan. Dit is niet uit te leggen. Ik dat een ieder wel begrijpt wat ik bedoel. Taizé doet wat met je, waardoor je jezelf kan zijn en bent, waardoor je na gaat denken over wat echt belangrijk is. In Taizé lijkt 'veel' geld niet meer belangrijk. Begrijp me niet verkeerd, maar in de huidige maatschappij is het in mijn ogen zo dat geld het belangrijkste is. In Taizé is een goede gezondheid, een sterk geloof, vertrouwen in je naasten veel belangrijker. Verder leer je diverse dingen in Taizé over het leven en het geloof. Daarom wil ik dan ook afsluiten met de woorden: overal is een tijd voor, ook om naar Taizé te gaan, ook voor geloof, hoop en liefde.





**Koen, 17 jaar:**

Ik heb mijn week in Taizé als heel erg mooi beschouwd en het heeft me zeker veranderd. Na mijn eerste kerkdienst snapte ik er helemaal niets van, mensen waren emotioneel en ik kon het niet goed begrijpen. Later in de week werd ik echter zelf ook nog emotioneel in de kerk.

Indrukwekkend wat het met je doet. Ik heb het gevoel dat ik daar niet allen vrienden heb gemaakt, maar dat ik ze gelijk goed heb leren kennen. Iedereen is zo open tegen elkaar.

Prachtig de manier hoe iedereen met elkaar omgaat, en ook allemaal uit andere landen, zo hebben we Spaanse ham, Oekraïense snoepjes gegeten en dropjes uitgedeeld.

Ik heb niet het gevoel dat het maar een week was, maar eerder een maand. Een prachtige maand.

**Briene, 20 jaar:**

Voor mij betekent de kerk gemeenschap. Daarmee bedoel ik niet alleen gemeenschap in mijn vriendenkring, maar het streven naar gemeenschap op aarde, door zelf te leven volgens dit streven. Het instituut kerk speelt hierin een rol omdat ik hierin de gemeenschap kan ervaren, door verschillende activiteiten geïnspireerd wordt en waar ik mijn steun vind.

Zowel in Taizé als in mijn studentenkerk vind ik dat geloof, hoop en liefde sterk aanwezig is, maar om de maatschappij maak ik me ernstig zorgen. Zeker nu in beiden met veel onzekerheid is, wat nog wordt versterkt door de politieke partijen. Mensen verliezen hun vertrouwen, dit gaat ten koste van de solidariteit. Ook vallen mensen steeds minder terug op geloof sinds de komst van het individualisme. Wij als christenen kunnen helaas niet de hele samenleving



veranderen, maar we kunnen wel de omgangsvormen uit Taizé meenemen. Het 'easy going – omgaan met elkaar'. Spanjaarden en Nederlanders die vriendschappen sluiten en samen wel oplossingen weten voor de Spaanse schuld, terwijl dat de politiek niet lukt. Wat ik ook merk is dat de godsdiensten niet gaan over verdoemenis, maar juist heel inspirerend zijn.

Dit alles bij elkaar zal in ieder geval een kleine stap in de richting zijn van een maatschappij vol geloof, hoop en liefde.

### **Julian, 18 jaar:**

De kerk heeft invloed op ons dagelijkse leven gehad. In moeilijkere tijden kregen we via de kerk altijd steun. Er kwam bijvoorbeeld iemand langs om even te praten of er werd een bloemenboekje gestuurd. De laatste tijd (sinds mijn moeder de samenklank maakt) zie ik dat ze erg blij is om dit voor de kerk te doen. De kerk heeft een goede invloed op ons. Wij weten dat er mensen zijn die voor anderen klaar staan. Dat geeft ons hoop en zorgt ervoor dat wij zelf ook in staat zijn iets voor anderen te doen. Buiten de kerk ervaar ik persoonlijk minder over het geloof. Ik zie meer de liefde van kennissen of vrienden (van school op het werk). In Taizé ben ik blij dat ik alles kan combineren. In de kerk kan ik met het geloof bezig zijn. Met de liedjes en nieuwe mensen die ik ontmoet heb ik meer hoop. Ik hoop namelijk elke keer na Taizé weer aan mezelf te kunnen werken en te kijken hoe ik tegen alles aan kijk. Ook merk ik een hoop liefde in Taizé. Met iedereen kun je een gesprek starten of je kan via je baantje mensen ondersteunen. Een voorbeeld van hulp die in Taizé heb ervaren is het moment wanneer de dienst met de kaarsjes begon (zaterdag). Ik had de afwasdienst maar deze was nogal laat klaar. Aan het einde van de kerkklokken kwam ik binnen. Er was helaas geen kaarsje en geen liedjesboekje meer. Ook



was het al te laat om nog bij een andere ingang te zoeken. Ik ging zitten naast een mevrouw. Ik heb de hele dienst in het boekje met haar mee kunnen kijken en uiteindelijk kreeg ik ook even haar kaarsje om de zijlichtjes achter ons aan te steken. Wat ik het beste aan Taizé vind, is dat je een hele week tot rust komt en oude dingen achter je kunt laten.

### **Wendy, 21 jaar:**

De kerk heeft op dit moment niet zoveel invloed op mijn leven. Ik ben bijna niemand in mijn kerk en ga amper. De kerk zegt mij niet zoveel meer en ik vraag me zeer af of het wel klopt en we wel zo goed bezig zijn met z'n allen. Of dit echt is wat God wil, al die regels en mensen die zich er niet thuis voelen of zich zelfs alleen voelen.

Ik ervaar geloof, hoop en liefde niet in de kerk. Ik heb het wel ervaren binnen mijn studentenvereniging. Hoop probeer ik wel zelf mee te dragen en liefde uit te delen. Geloof is erg moeilijk.

Ik heb Taizé als iets moois ervaren. Het was rustig en ik liet alles even achter me. Wat ik merkte is dat ik sterker werd, ik was meer mezelf en zekerder van mezelf. Wat mij echt heel erg verbaasde en waar ik heel bang voor ben om weer te verliezen. Ik heb een heel erg leuk gespreksgroepje gehad waar ik wat van heb geleerd. De Bijbelintroductions waren super fijn en eyeopeners.

Als ik heel eerlijk ben heb ik niet specifiek over iets nagedacht want dat durfde ik niet. Wel hoop ik wat dingen mee te nemen zoals het zelfvertrouwen, want meer aan mezelf denken en wat spontaner zijn naar mensen en niet bang zijn voor hun reactie.



**Gerrit, 23 jaar:**

Je hebt geen kerk vol mensen nodig om te geloven.  
Ik heb in de jaren geleerd dat daar waar 2 of meer mensen geloven in God je een kerk hebt.

De kerk staan niet centraal in mijn leven, maar ik kom er graag om samen met andere vrienden het geloof te delen, maar dat doe ik net zo graag in een weekje Taizé.

Een weekje Taizé lekker tot rust komen. Eventjes alles op een rijtje zetten. Waar sta ik in mijn leven, ben ik daar blij mee?? Doelstellingen maken, wat wil ik bereiken in mijn leven?? De stilte en de rust helpen me daar zeker bij.

Stilstaan bij wat er allemaal is gebeurt het afgelopen half jaar en God bedanken dat het allemaal zo goed gaat.

In Taizé is iedereen is respectvol voor elkaar en dat mis je in je dagelijks leven. Iedereen is een zoon/dochter van God en daardoor allemaal gelijk.

Het was leuk om te zien dat de groep lekker bij elkaar past. Zelfs de nieuwelingen pasten in de groep of ze al jaren meegaan.

**Jeanine, 19 jaar:**

Ik ben zoekende. Ik weet dat ik protestant ben en wil zijn, ik moet alleen nog een goede kerk vinden die past bij wat ik denk en wil. De invloed van de kerk in mijn dagelijks leven is dus minimaal, maar ik ben er thuis wel mee bezig zo af en toe. Mijn moeder is predikant bij de PKN dus met haar kan ik wel dingen bespreken. Nu ik in Taizé ben geweest hoop ik een kerk te kunnen vinden en deze een plek te kunnen geven in mijn leven.



Geloof, hoop en liefde kunnen niet zonder elkaar. Je moet lief hebben en hopen om te kunnen geloven etc. Je hebt alle drie nodig, in het leven je kan niet zonder. Je hebt ze nodig in alledaagse dingen, maar ook bij hele simpele dingen.

Taizé is fantastisch. Dit is mijn eerste keer en ik kom heel veel dingen tegen in mezelf, positief en negatief. Het is nu een grote chaos in mijn hoofd. Ik hoop dit allemaal thuis recht te kunnen zetten en vooral het Taizé-gevoel vast te kunnen houden. Er zijn twijfels ontstaan, maar ook zekerheden. Het is allemaal heel bijzonder.

**Job, 16 jaar:**

De kerk in Taizé heeft bij mijn invloed op denken in de stilte en zo kan ik denken over de dingen waar ik mee zit en die ik heb gedaan en hoe ik het de volgende keer beter kan doen. Nee eigenlijk niet.

Je hebt veel meer tijd om na te denken en zo kun je dingen begrijpen.

**Fabian, 16 jaar:**

De laatste tijd ga ik haast niet meer naar de kerk, maar nu ik in Taizé ben geweest ben ik wel van plan om vaker naar de kerk te gaan. Taizé heeft veel indruk op mij gemaakt.

Je leert nieuwe mensen kennen op een makkelijkere manier, als je mensen een spel ziet doen dan kun je gewoon makkelijker mee doen en zo kun je ze. Bijvoorbeeld leren kennen

Toen we klusjes kregen voelde het aan als een gewoon baantje. Ik deed de afwas, ik vond het makkelijker dan ik



dacht. Nu ik dit gedaan hebt ben ik meer gemotiveerd in een echt baantje in de Albert Heijn bijvoorbeeld.

Eerst vond ik het moeilijk deze stappen maar het is me wel gelukt, in Taizé had ik er geen last van. Volgend jaar wil ik weer mee, niet alleen vanwege de leuke dingen, maar ook om nieuwe dingen te leren. (eigenlijk is dat ook wel een leuk ding)

Ik vond het trouwens ook leuk om bij Oyak gitaar te spelen.

### **Marloes, 18 jaar:**

Tijdens deze reis heb ik gemerkt dat er veel meer jongeren geloven dan ik had gedacht. E zijn bij mij in de kerk weinig jongeren dus ik vind het mooi om te zien hoeveel er hier wel zijn. Daarom is het geloof bij mij de laatste tijd een beetje weggezakt. Na deze ervaring in Taizé heb ik gemerkt dat het toch belangrijk voor mij is en ik ga er ook zeker harder aan werken.

Geloof hoop en liefde ervaar ik natuurlijk in de kerk (Laatste tijd in een kerk in Alkmaar waar ik beter op mijn plek zit) . Daar kan ik het ook met andere jongeren delen, wat ik lang heb gemist. Ook thuis kan ik het delen en praten we er regelmatig over.

Taizé had ik anders verwacht, dit door de verhalen die ik erover heb gehoord. De rust die ik had willen vinden is er niet echt gekomen, ook misschien doordat ik me niet lekker voelde.

Ik ben nog een gesprek gehad met een broeder over de rust waar ik gelukkig verder mee ben gekomen.



Ik heb een super leuke week gehad, echt een ervaring! bedankt!

**Annemarie, 24 jaar:**

Ik wil beginnen met een beeld; namelijk dat van een boom. Voor mij is het geloof in mij als een boom, soms ben ik vol van de groene blaadjes (geloof), maar dit wordt afgewisseld met periodes waarin de boom leeg en dor is. Periodes waarin het geloof minder leeft. Maar hoewel het soms dood lijkt, komen er altijd weer periodes waarin de boom opleeft. Daar heeft de boom zonlicht van boven (hoop) voor nodig en de wortels moeten water (liefde) van onderaf krijgen. Zo wordt mijn geloof gevoed door hoop en liefde.

Dit beeld zorgt ook voor vragen, want waarom is er het ene moment een stortvloed aan regen (liefde) en terwijl er een volgende periode helemaal geen water komt? Hoeveel behoefte je er ook aan hebt en lijkt de boom te verdroren en verdrogen. En waarom is de ene boom neergezet op een plek waar alle omstandigheden heel goed zijn, met voldoende liefde, gemeenschap, vertrouwen en geloof en de andere midden in de woestijn? Soms lijkt het zo oneerlijk.... Toch blijf ik wel geloven in God, omdat ik deze dingen toeschrijven aan het lot of toeval, een nog veel beangstiger idee vindt. Dan geloof ik nog liever in een God die, op Zijn manier, het beste met de mensheid voor heeft. En daarin is geloven ook vertrouwen dat ik niet alles moet willen snappen of overal controle over kan houden.

Dat is iets waar ik in Taizé steeds weer tegenaan loop. Gelukkig bestaat er dan zoiets als hoop en liefde. De aanwezigheid van anderen in Taizé of thuis in Nederland in de kerken geven mij kracht en bevestigen voor mij ook dat geloven zin heeft en dat God echt bestaat. En daarin is Taizé ook een hele positieve en bevestigende geloofservaring,



omdat ik hoop dat mijn boom, groen of dor, in het grote bos van mede-gelovigen, waarin ieder op zijn eigen manier en als verschillende bomen hun doel mogen hebben. Ieder op zijn eigen plekje, de een in een dicht bos en de andere als oase in de woestijn.

Maar hopelijk kunnen we zo samen, in de kerk, ook als jongeren, de ontbossing, in Nederland een verminderen en tegenhouden. Of diegenen die daar zo naar snakken wat verkoeling, schaduw en beschutting te bieden. Daar hebben we vooral veel liefde voor nodig en dat is iets wat in Taizé als vanzelf gaat en in Nederland voor mij veel moeilijker is. Een deel van de uitdaging is om niet terug te gaan naar een gemeenschap in een kerk, waarin we ieder ons geloof willen belijden, maar daarbij te weinig solidair zijn naar anderen, of vanuit de angst om afgewezen te worden, zelf niet open en liefdevol erover zijn of dat vergeten. Maar vanuit de kracht van overeenkomsten, ontmoetingen, openheid, acceptatie en de durf om kwetsbaar te zijn. Om mezelf hieraan te herinneren heb ik in Taizé een kettinkje gekocht van een boomblaadje. Hierbij stond de volgende tekst uit Markus 4:26 en 27: 'Het is met het koninkrijk van God als met een mens die zaad uitstrooit op de aarde: hij slaapt en staat weer op, dag in dag uit, terwijl het zaad ontkiemt en opschiet, ook al weet hij niet hoe'. We snappen er niets van, maar het gebeurt gelukkig! Voor mij symboliseert dat hoop en liefde van God naar mij en daardoor wordt mijn boom weer wat groener. Ik hoop jouw boom ook...

**Tim, 18 jaar:**

Taizé 2012, denk de leukste Taizé ervaring (4e keer). Want het is wel een speciaal soort ervaring die je in Taizé opdoet. Alles is zo mooi at ik er soms gewoon de rilling van kreeg. In Taizé heb ik ook weer meer geleerd om mijn eigen weg te gaan, gewoon mijn eigen beslissingen maken. Ook heb ik veel





nieuwe mensen leren kennen, wat ik echt leuk vind of mensen die ik al wel kende beter leren kennen. En ook van andere kant.

Wat betreft geloof hoop en liefde, denk ik dat Taizé niet zo prachtig was geweest als mensen geen liefde voor elkaar zouden hebben. Mensen staan voor elkaar open, om elkaar te steunen als ze het moeilijk hebben en dat is gewoon heel prachtig om te zien. En ik geloof dat god die liefde aan ons gegeven heeft. En over hoop heb ik weinig te zeggen alleen dat ik hoop dat het volgend jaar weer zo mooi is.

### **Danny, 27 jaar:**

Ik kom in drie verschillende kerken, PKN kerk, de evangelische kerk en Taizé. In iedere kerk pik ik wel iets op wat in mij dagelijkse leven kan gebruiken en waarvan ik kan leren. Geloven doe je niet alleen in de kerk, maar ook buiten de kerk. Bijvoorbeeld als er iets mis is of bij de ziekte van een bekende, dan bid ik tot God en hoop dan dat degene snel weer beter wordt. Wie ook liefde geeft zal ook liefde ontvangen. Geloof zit in je hart en verstand en daar hoeft je niet perse voor naar de kerk. We hopen allemaal op goede dingen en door hulp te vragen aan God komen een hoop dingen goed op z'n pad terecht.

### **Taizé**

Dit jaar ging ik voor de 7<sup>e</sup> keer naar Taizé. En toch beleef je weer veel (nieuwe) dingen, je komt in een bepaalde rust en daarin komt een ontlading los van weggestopte emoties of kan je tot een bepaalde knoop doorhakken. Het mooie van Taizé vind ik de Taizé-diensten. De muziek die gezongen wordt door 3000 mensen van verschillende nationaliteiten. Sommige nummers hebben zo'n mooie sfeer dat ze je uit het niets kunnen raken zodat je in tranen uitbarst.



Wat mooi is; het gebed rond het kruis op vrijdagavond. Dan kun je je hand of het hoofd op het kruis leggen en dan bidden of zeggen wat je kwijt wil. De allermooiste avond is dan de lichtjesavond, wat voor de opstanding van Jezus staat. Je krijgt een kaarsje aan het begin van de dienst en die wordt ontstoken tijdens de dienst. Taizé, je gaat ervan houden en ik kijk al uit maar het volgende jaar. Sterker nog, naar het eind van dit jaar met de Europese ontmoeting in Rome.

De gespreksgroepjes waren ook weer leuk dit jaar. Ik zat in de groep voor 25-35 jarigen. Dat zijn je leeftijdsgenoten, die ook dezelfde leeftijdsfase zitten, ze zijn net als ik werkende of hebben ook een eigen huis.. De vragen waren ook best discussieerbaar. We hebben het onder andere gehad over Bartiméus, de blinde die bij Jezus werd gebracht op verzoek van Jezus. Jezus vroeg hem toen; wat kan ik voor jou doen. De vraag die wij in het groepje kregen was: wat zou je zeggen als Jezus zegt: 'wat kan ik voor je doen....' Doe je ogen, net als ik ff dicht, en denk na wat je zou zeggen: wat is het belangrijkste in je leven of wereld? Ga je eerst voor eigen belang of deel je met de wereld?

Voor de rest kom je tot rust en ontmoet je allerlei verschillende mensen uit verschillende culturen. Om nou terug komen op het thema geloof hoop en liefde:

### Geloof

Iedereen die geloofd op welke manier dan ook kan hier zijn geloof kwijt. Ook als je niet geloofd. Taizé is voor iedereen.

### Hoop

Er is de hoop om zeker volgend jaar terug te komen. Het zoeken naar antwoorden op vragen of een bepaalde rust. Om nieuwe mensen ontmoeten of een ontmoeting met Jezus of God en ze hopen allemaal dat ze het vinden.



Liefde

Taizé is een en al liefde. Liefde voor God, voor Jezus, voor de wereld en voor elkaar. Je wordt geaccepteerd zoals je bent. Ik kan wel blijven schrijven, maar je kan beter gewoon een keer naar Taizé gaan en het zelf meemaken..!



Heb je nog vragen, ben je geïnteresseerd of wil je mee naar Taizé.

Neem dan contact op met:

**Danny van der Stel**

☎ 06 22 40 85 15

✉ [Dannyvanderstel@gmail.com](mailto:Dannyvanderstel@gmail.com)

**Jaap van der Boor**

☎ 06 18 56 27 81

✉ [Jaapvanderboor@hotmail.com](mailto:Jaapvanderboor@hotmail.com)

Voor meer informatie over Taizé of de Taizéreis zie:

[www.pknbeverwijk.nl/taize](http://www.pknbeverwijk.nl/taize)

of

[www.taize.fr](http://www.taize.fr)

Bezoek ook onze Facebookpagina:

<http://www.facebook.com/TaizeBeverwijk>